

Presentació a Castelló de la Plana, el juliol del 2008, de la maqueta del circuit de València de Fórmula 1. Hi apareixen Alberto Fabra, que n'era l'alcalde, i qui presidia la Diputació, Carlos Fabra, ara a la presó. Entre ells, Ricardo Costa, Francisco Camps, Jorge Moragas, Mariano Rajoy, Rita Barberà i Vicente Rambla.

Camps a la 'chicane', i Fabra, al 'pit lane'

L'acceptació pel Tribunal Superior de Justícia valencià de la querella de la Fiscalia Anticorrupció sobre el gran premi de València de Fórmula 1 situa Francisco Camps camí d'un altre judici. Alberto Fabra de moment no participarà a la cursa, però podria fer-ho més endavant. Sota l'asfalt del circuit jauen vora 300 milions d'euros públics.

Des del cel, la *chicane* del circuit urbà de València –ara abandonat– no es diferencia gaire de qualsevol altra. Té forma d'essa, la que dibuixen els revolts 12 i 13, i obliga els bòlids a rebaixar la velocitat. Com a la resta de traçats, la *chicane* arriba tot just després de la recta principal, en què se superen els 300 quilòmetres per hora.

Amb Francisco Camps, el País Valencià anava embalat. El naixement del Valencia Street Circuit –així se'n deia– era la prova que la valenciana era “la millor regió de tot Europa”, tal com va emfasitzar Camps mateix el 20 de juliol del 2011, pocs segons abans de dimitir el càrrec de president de la Generalitat. “Els valencians som els millors”, va reblar.

Quatre anys abans, Camps havia acordat amb Bernie Ecclestone, el magnat de la Fórmula 1, la celebració d'un gran premi anual a València. Per raons d'estalvi econòmic, els circuits alemanys de Nurburgring i Hockenheim havien optat per l'alternança i havien alliberat una cursa del calendari automobilístic. Camps, que flirtejava de feia mesos amb Ecclestone, va afanyar-se a ocupar la data sobrant. Va assegurar que seria de “cost zero” per als valencians, però el temps no ha tardat a contradir-lo. De fet, la setmana passada el Tribunal Superior de Justícia valencià (TSJCV) va admetre una querella de la Fiscalia Anticorrupció que para atenció en els delictes de malversació i prevaricació que hauria comès Camps posant a rodar la Fórmula 1.

El fiscal, Vicente Torres, ha actuat a partir de dues denúncies del PSPV-PSOE i d'Esquerra Unida. La primera, pre-

Ecclestone, Camps i Barberà amb José Luis Olivas –president de Bancaixa, a l'esquerra–, l'ex-pilot Jorge Martínez Aspar –a la dreta– i l'empresari Fernando Roig, que és el segon per la dreta.

sentada al TSJCV pels diputats Eva Martínez i Josep Moreno, constava de 62 folis, mentre la segona, registrada un dia abans a la Ciutat de la Justícia, més breu però acompanyada de bastant documentació periodística, duia la signatura del també diputat Ignacio Blanco.

L'objectiu era que s'investigara l'adquisició per la Generalitat Valenciana de Valmor Sports –l'empresa que s'havia d'encarregar de la gestió del gran premi valencià– i la responsabilitat que hi poguera tenir l'actual cap del Consell, Alberto Fabra. I és que la compra de la mercantil, per un euro, va comportar l'assumpció del passiu que arrossegava, de 31 milions, i l'impagament de més de 14 milions que Valmor devia a la Generalitat.

De moment, però, Fabra queda aparcat al *pit lane*, la zona que dona accés al circuit. El TSJCV circumscriu la investigació a la gestió duta a terme per Camps, des que va sorgir la idea del projecte fins el dia que va dimitir el càrrec de president, esguitat pel *cas Gürtel*. És a dir, el període investigat conclou el 20 de juliol del 2011 i no entra a valorar la compra de l'empresa pel Govern Fabra, que va certificar-se uns pocs mesos més tard, el març del 2012. Amb tot, els grups de l'oposició confien que el desenvolupament del cas demostre la malversació

que també va guiar l'actuació de Fabra quan va adquirir una mercantil ruïnosa –Valmor Sports– que segons ells no passava de ser una “empresa pantalla” [vegeu EL TEMPS núm. 1553].

El fantasma de la compra planava sobre l'actual president, fins al punt que la seua confirmació com a candidat a la presidència de la Generalitat als comicis del 24 de maig depenia, en bona mesura, de la resolució del TSJCV. Després que el fiscal anticorrupció i la sala civil i penal de l'alt tribunal valencià s'hagen centrat en el naixement de la Fórmula 1 a València –que entenen viciat– per comptes d'analitzar-ne la compra, el vist-i-plau a la candidatura de Fabra ha estat ràpid. La setmana passada, hores abans de visitar la factoria de Ford a Almussafes (Ribera Baixa), el president del PP, Mariano Rajoy, va donar el seu *nihil obstat* a la presència de Fabra com a número 1 del PPCV. S'acabava de conèixer l'admissió a tràmit de la querella de la Fiscalia i l'exclusió de l'actual president valencià. La imatge de Fabra imputat en plena campanya electoral apareixia als malsons de Rajoy, ja prou espantat amb tots els episodis relacionats amb els tribunals que exporta el País Valencià.

Una querella exemplar. Si l'obertura de judici oral a Francisco Camps decre-

tada pel magistrat instructor José Flors durant el procediment del *cas dels vestits* va ser tan precisa com argumentada que fins i tot va estudiar-se a la Facultat de Dret de la Universitat de València, la querella signada pel fiscal Vicente Torres sobre la Fórmula 1 no resulta menys exemplar.

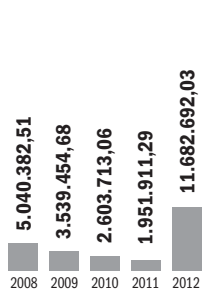
Un text de 18 pàgines que ressegueix, pam a pam, el recorregut de l'anomenat gran premi d'Europa de Fórmula 1, des de la seua gestació fins al moment de la compra de Valmor Sports per la Generalitat. El nom d'Alberto Fabra, però, no apareix a cap dels paràgrafs. El fiscal es querella només contra Camps, contra l'aleshores consellera de Turisme, Lola Johnson, i contra Jorge Martínez Aspar, un dels tres propietaris de Valmor, deixant de banda els altres dos: l'empresari ceràmic Fernando Roig, president del Vila-real CF, i José Luis Olivas, que presidia Bancaixa en el moment en què va nàixer Valmor Sports, de què l'entitat de crèdit posseïa una de les tres parts. El decurs de la investigació –com en el cas de Fabra– podria implicar-los també, però en primera instància han quedat exonerats.

En efecte, la querella es remunta als dies 8 i 9 d'abril del 2006, quan Camps va suggerir a Bernie Ecclestone, el magnat de la Fórmula 1, la celebració d'un gran premi anual a València. Aprofitant el pas del britànic per la ciutat amb motiu d'una prova de GP2 al circuit de Xest (Foia de Bunyol), Camps va oficiar com a *cicerone* i va mostrar a Ecclestone la façana marítima, en procés de renovació amb motiu de la celebració, l'estiu del 2007, de la Copa de L'Amèrica. Era la València dels grans esdeveniments, que el juliol del 2006, tres mesos després de la primera trobada entre Camps i Ecclestone, acolliria la visita del papa Benet XVI en el marc de l'Encontre Mundial de les Famílies.

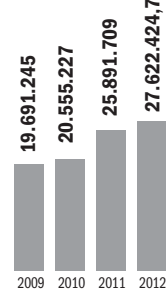
Segons explicita la querella, Ecclestone sempre va exigir negociar amb Camps i no amb cap altre interlocutor, “ja que es tractava de la persona que havia de garantir la viabilitat econòmica i organitzativa de l'esdeveniment”. Els capricis del magnat sempre van ser satisfets, fins i tot quan va condicionar el gran premi a l'execució d'un traçat urbà que mostrara al món València, que Ecclestone considerava “el secret millor guardat”. En efecte, eren els temps en

De zero euros a vora 300 milions

■ DESPESES DIVERSES*

■ CÀNON**

■ ALTRES

Injecció pressupostària Valmor Sports, SL	6.000.000
Adquisició Valmor Sports, SL	1
Assumpció del deute de Valmor Sports, SL	34.800.000
Obres d'execució del circuit urbà***	89.000.000
Adquisició dels drets de retransmissió de RTVV	22.000.000
Penalització per la rescisió del contracte de RTVV	16.000.000
Contracte del comentarista Víctor Seara	378.000

■ ASSISTÈNCIA

Després d'una primera edició molt criticada per la manca de visibilitat, el circuit urbà va tenir menys grades. El 2012, va quedar lluny d'omplir-se.

24.818.123,57

93.760.605,75

168.178.001

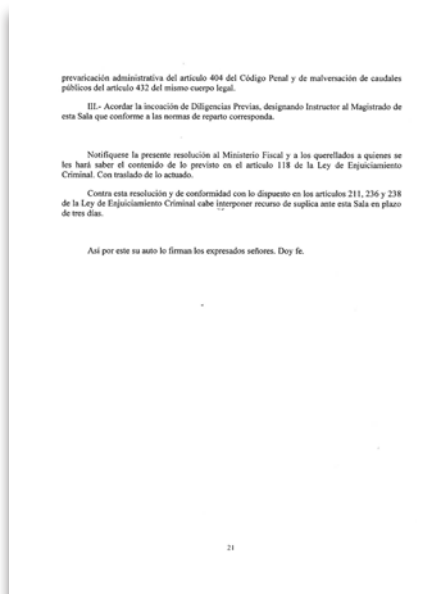
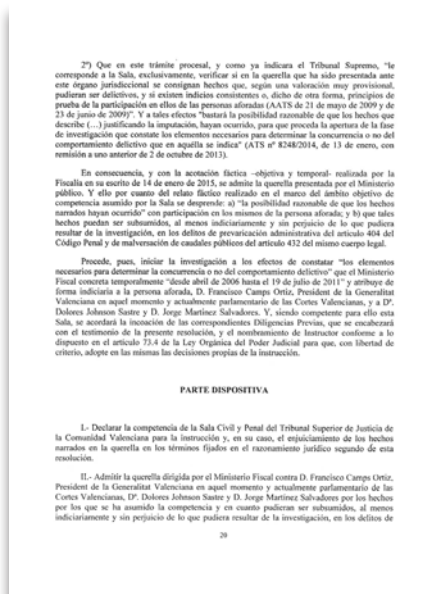
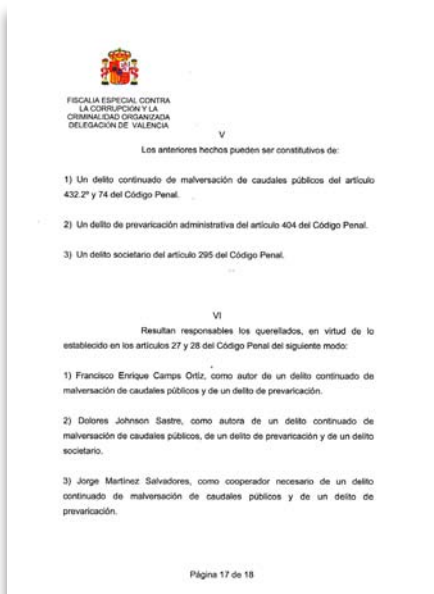
Total: 286.756.730,32 euros

*Dins de les despeses diverses es comptabilitzen, entre molts altres, conceptes com ara el manteniment del circuit urbà; els serveis mèdics, de seguretat, d'hostesses i la resta de personal temporal; el lloguer de vehicles, mobiliari i maquinària diversa; les dietes i els desplaçaments en avió.

**El cànon de la primera edició, la del 2008, fou l'únic que va abonar Valmor Sports SL, per bé que després va heretar-lo la Generalitat Valenciana en adquirir l'empresa: per tant, forma part de l'apartat 'Assumpció del deute de Valmor Sports, SL'.

Els cànon de les edicions dels anys 2009, 2010 i 2011 estan auditats per la Sindicatura de Comptes. El cànon del 2012 correspon a la quantitat abonada per la Generalitat segons va explicar la consellera d'Educació, Cultura i Esports, Maria José Catalá.

***El cost d'execució del circuit urbà va ascendir a 89 milions d'euros, segons va afirmar qui era conseller d'Infraestructures i Transports en aquell moment, Mario Flores.

A l'esquerra, la petició del fiscal anticorrupció perquè s'investigu Camps, i als altres dos documents, l'assumpció del cas pel TSJCV.

què tot semblava de color daurat, en què tot eren flors i violes.

El març del 2007, tal com detalla la querrela, Camps va aprovar un decret per què la Conselleria d'Infraestructures executaria el circuit urbà. Dos mesos abans, a Madrid, el president havia aprofitat la seua visita a la fira turística Fitur —amb un megapavelló valencià dissenyat per la trama Gürtel— per mostrar la seua convicció que els valencians tindrien Fórmula 1. La confirmació oficial, però, no arribaria fins la vespra de l'inici de la campanya electoral de maig del

2007, quan Ecclestone va condicionar la celebració de la prova a la victòria de Camps a les urnes. L'oposició, ras i curt, va parlar de "xantatge".

Segons explica el fiscal, Camps "va decidir que el seu amic Jorge Martínez Salvadores, conegut com *Aspar*, creara una societat per tal d'organitzar la prova de Fórmula 1 i poguera beneficiar-se'n". "Per a la creació d'aquesta societat", continua la querrela, "va sol·licitar la intervenció de Bancaixa i de Fernando Roig, els quals, com que es tractava d'un projecte que comptava amb el suport del

senyor Camps, no van dubtar a participar-hi". Torres concreta que Valmor Sports va ser una empresa creada *ad hoc* el 8 de maig del 2007, el primer diumenge de la campanya electoral que donaria pas a la segona majoria absoluta de Camps. L'1 de juny, tot just deu dies després dels comicis, va produir-se la signatura del contracte de celebració de la Fórmula 1 a València. L'acte, a Londres, va comptar amb la presència de Camps, *Aspar*, Roig i José Luis Olivas, en qualitat de president de Bancaixa. La intenció, remarca el fiscal, era "donar l'apariència que es

Vicente Torres, un dels dos fiscals anticorrupció adscrits al País Valencià, interroga Rafael Blasco durant el judici del cas Cooperació. Al costat seu, en primer terme, l'altre, Jesús Carrasco.

tractava d'un contracte entre dues empreses privades", a fi que el "cost zero" anunciat per Camps fóra versemblant. El president, segons el fiscal, "va eludir tots els procediments administratius de contractació pública, interposant-hi una empresa privada malgrat saber que el projecte seria desenvolupat per una empresa pública". Curiosament, la querella no va contra Olivias i Roig, dues de les tres potes de Valmor. Les més robustes.

El redactat para atenció en el fet que Valmor, amb només 12 treballadors, no podia organitzar un esdeveniment d'aquelles característiques ni disposava de la llicència federativa escaient. Per això va recórrer de seguida a Circuit del Motor i Promoció Esportiva, SL, una empresa dependent de la Generalitat que tenia com a objecte la gestió del recinte de Xest. "La contraprestació derivada del servei ofert mai no va ser abonada per Valmor Sports", argumenta el fiscal.

Com que la celebració del primer gran premi va deparar pèrdues per a Valmor, els seus propietaris van adreçar-se al vice-president de la Generalitat, Vicente Rambla, per tal de demanar-li "ajuda". "Aquesta inusual manera d'actuar", continua el fiscal anticorrupció, tenia a veure amb "el suport econòmic amb què el senyor Camps havia avalat la presència de Valmor Sports com a organitzador nominal de l'esdeveniment".

El 21 de juliol del 2009, a escassos dies del segon gran premi que acolliria València, Camps va marxar cap a Londres per calmar Bernie Ecclestone. El

cànon anual d'aquella prova –de 24 milions d'euros– encara no s'havia satisfet i el president va comprometre's a fer-ho al més aviat possible. Des d'aleshores, la societat pública Projectes Temàtics de la Comunitat Valenciana (SPTCV) va estalviar a Valmor la principal despesa que havia d'assumir cada any. El 31 de juliol del 2009, de fet, l'SPTCV va signar un contracte per què passava a ser "copromotora" del gran premi.

La querella destaca les reiterades visites de Camps a Londres per reunir-se amb Ecclestone, en la majoria dels casos sense la companyia de cap representant de Valmor, "tot i que la Generalitat Valenciana, en teoria, no anava a tenir-hi gens de participació".

El 13 de juliol del 2011, dos dies abans que es coneguera l'obertura de judici oral i set dies abans de la seua dimissió, Camps va reunir-se d'urgència a Londres amb Ecclestone per tal d'aconseguir el compromís que el valencià fóra l'únic gran premi a l'Estat espanyol, perquè la competència de Montmeló era important, i segons la Generalitat Valenciana, li restava públic a la prova urbana. Com

Segons el fiscal, Camps "va eludir els procediments administratius de contractació"

a contrapartida, Camps, "amb un menyspreu evident de la legalitat vigent", va dir a Ecclestone que l'administració valenciana passaria a figurar com a avalista de Valmor Sports, en substitució de Bancaixa, afectada pel fons de reestructuració bancària (FROB) que la dissoldria al si de Bankia. El contracte per què la Generalitat passava a ser-ne avalista va signar-lo la consellera Johnson el 19 de juliol del 2011, el dia abans de la dimissió de Camps.

La querella de la Fiscalia Anticorrupció parla també de la reunió d'octubre del 2011 en què *Aspar* i Roig van fer saber a Johnson i a l'aleshores vice-presidenta del Consell, Paula Sánchez de León, que la situació era "insostenible". Encara que tan sols havia abonat el primer dels quatre cànon, Valmor va admetre que feia temps que l'empresa "s'hauria d'haver declarat en suspensió de pagaments", però que havien de continuar "pels problemes que pogueren derivar-se de la no celebració del gran premi". Com va assegurar Fabra, la penalització per la rescissió del contracte era tan elevada que fins i tot convenia mantenir-lo en vigor. Únicament la condonació d'una part per Ecclestone va permetre que es deixara de celebrar més enllà del 2012, per bé que el contracte inicial s'allargava fins al 2014.

Del 2008 al 2012, la despesa pública a la Fórmula 1 va vorejar els 300 milions d'euros [vegeu gràfic de la pàgina anterior]. La compra de Valmor "per un valor inferior a un euro", elevada a escriptura pública el 7 de març del 2012, seria la cirereta del pastís: la Generalitat va quedar-se una empresa ruïnosa, amb tots els seus deutes, amb l'objectiu que els seus copropietaris no n'isqueren perjudicats.

La responsabilitat de la compra, però, el fiscal la limita a Johnson, qui "va enganyar la resta de membres de la junta" de Circuit del Motor, als quals no va explicar que la compra de Valmor Sports suposava la condonació dels més de 14 milions que devia a Circuit del Motor i l'absorció dels 31 milions de passiu que arrossegava. Alberto Fabra i la resta de membres del Consell van donar el seu plàcet a l'adquisició en una reunió setmanal del gabinet, i serà la justícia, en última instància, qui determine si també van cometre delictes.

Victor Maceda